

NOTE: (a) *יש* and *אין* (construct of *אין*) were originally *nouns* meaning respectively 'existence' and 'non-existence' and are, on that account, used with both numbers and genders, and refer to present possession when followed by the preposition *ל*.

(b) Possession in past or future time is expressed by the verb *היה*, *יהיה* followed by the preposition *ל*, and the verb must agree with its subject in number and gender. The negative used is naturally *לא*.

It will be remembered that the English possessive pronouns are expressed in Hebrew by suffixed pronominal particles and that the mere statement of possession denoted by the English genitive case (e.g. 'the man's horse') is expressed by the Hebrew construct state ('the horse-of the man'). The above chapter deals with possession in point of time.

EXERCISE 11

Rachel	רָחֵל	sheep	צֹאן	he asked	שָׁאַל
Laban	לָבָן	water (abs.)	מַיִם ^a	he served	עָבַד
Joseph	יוֹסֵף	„ (cons.)	מִי	he will be	יְהִיָּה
Pharaoh	פַּרְעֹה	why? (for what?)	לָמָּה		

- (1) אָמַר הַנָּעַר אֶל-הַנְּבִיא אֵין לְאִשָּׁה הַזֹּאת בֶּן וְאִשָּׁה זָקֵן מְאֹד
 (2) שְׁלַחְתִּי אֶת-נְבִיאֵי אֶל-הָעָם הָרָשָׁע הַזֶּה וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-
 דְּבָרֵיהֶם אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּשִׁמִּי (3) הָיוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר-סִינִי
 וְלֹא הָיָה מַיִם לְצֹאן אֲשֶׁר עִמָּם (4) אָמְרוּ בְנֵי-יִעֲקֹב אֶל-יוֹסֵף
 יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן, וְלֹא יָדְעוּ כִּי הוּא הַמַּשָּׁל בְּכָל-
 אֶרֶץ-מִצְרַיִם (5) לָקַח שְׁלֹמֹה אֶת-בֵּית-פַּרְעֹה לוֹ לְאִשָּׁה
 (6) אָמְרוּ אַנְשֵׁי-הַמֶּקוֹם יִדְעֵנוּ אֶת-לָבָן, וְהִנֵּה רָחֵל בְּתוֹ עִם-
 הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֶבְיָהָ (7) שָׁאַל יִעֲקֹב אֶת-רָחֵל בֵּת-מִי אַתָּה,
 אָמְרָה רָחֵל בֵּת-לָבָן אֲנֹכִי (8) עָבַד יִעֲקֹב אֶת-לָבָן לְרָחֵל,

^a The noun, like *שְׁמִים*, is a plural.

^b See p. 58, footnote c.

וְהוּא נָתַן לוֹ אֶת-בֵּיתוֹ הַגָּדוֹלָה לְאִשָּׁה תַּחַת רָחֵל (9) אֵתָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֲנֹחֲנוּ עִמָּךְ אֵתָה אֲבִינוּ וְאֲנֹחֲנוּ בְנֶיךָ (10) קָרָא פְּרָעָה
 לְכָל-זִקְנָיו וּלְכָל-חֲכָמָיו, וּלְעִינֵיהֶם עָשָׂה מִשָּׂה כָּל אֲשֶׁר אָמַר
 יְהוָה (11) אֵלֶּה שְׁמוֹת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרְדוּ מִצְרָיִמָּה אֶל-
 יוֹסֵף (12) לֹא לָקַח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת-כְּנָעַן, כִּי רָעוֹת הָנָה
 בְּעֵינֵי-אָבִיו מְאֹד (13) לָמָּה לֹא אָמַרְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִיא, וְאֲנִי
 לֹא יָדַעְתִּי (14) אָמַר לָבֵן אֶל-יַעֲקֹב, וְשִׁיף בְּנוֹתִי הָנָה וּבְנֶיךָ בְּנֵי
 וְצֹאנְךָ צֹאנִי וְכָל אֲשֶׁר לָךְ לִי הוּא (15) אָמַר יְהוָה אֶל-יַעֲקֹב,
 שְׁמָךְ יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל (16) קָרָאָה רָחֵל אֶת-שֵׁם-בְּנָהּ יוֹסֵף, כִּי
 אָמְרָה יִהְיֶה לִּי בֶן אַחֵר (17) אָמַר יוֹסֵף אֶל-פְּרָעָה, הִנֵּה אָבִי
 וְאֲחֵי וְנָשִׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְצֹאנָם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
 מִצְרָיִמָּה (18) רָאוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעָה
 וּלְמִצְרָיִם (19) אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֲנֹכִי יָרַדְתִּי עַל-הָרָ-סִינִי
 בַּיּוֹם הַגָּדוֹל הַהוּא (20) לָמָּה יִשְׁכַּבְתָּ בְּעַפָּר, בֵּית-יִשְׂרָאֵל, כִּי
 הָלַכְוּ בְנֶיךָ אַחֲרֵי עִינֵיהֶם וְגַם עֲבָדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים (21) וַמָּה-
 שָׂאֵל יְהוָה מִמָּךְ, בֵּית-יַעֲקֹב

(1) The children of Israel served the king of Canaan, for they did (the) evil in the eyes of the Lord and they hearkened not to the words of His law. (2) I have served thee for Rachel thy daughter, and why hast thou not kept thy covenant with me? (3) Thou art the God of our fathers, who keepest me from all evil. (4) I knew not that she is his wife and that he is a prophet of God. (5) Laban said unto Jacob, 'Why hast thou taken my gods from my house?' (6) Jacob came down to Egypt, he and his sons and his wives and his sheep and all that (belonged) to him, unto Joseph his son, who (was) ruling over the land. (7) Thou hast said, 'Behold thy son will be a great man in the land, and behold I have not a son and my wife is very old.' (8) Their gods are of wood (עֵץ) which the hands of man (have)

^a 'Instead of'.

^b Pausal form with Athnah (p. 21).

^c Translate 'according to all'.

^d Understand 'were'. See p. 48, footnote c. ^e Emphasizing participle.